

Algoritmi in podatkovne strukture 2

Dinamično programiranje

Luka Fürst

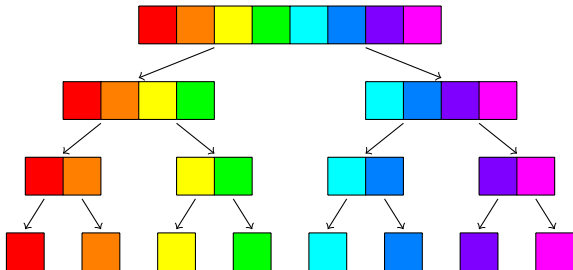
Dinamično programiranje

- Še eden od možnih pristopov k reševanju optimizacijskih problemov (in tudi nekaterih drugih)
- Podoben princip kot pri pristopu deli in vladaj
 - razbij problem na podprobleme enake oblike
- **Deli in vladaj**
 - podproblemi so med seboj povsem ločeni in jih rešujemo neodvisno drug od drugega
- **Dinamično programiranje**
 - podproblemi se lahko podvajajo
 - algoritem zasnujemo tako, da se izognemo večkratnemu reševanju istih podproblemov

Deli in vladaj vs. dinamično programiranje

- Deli in vladaj: iskanje minimuma v tabeli

$$m(A, l, r) = \begin{cases} A[l], & \text{če } l = r; \\ \min(m(A, l, \lfloor \frac{l+r}{2} \rfloor), m(A, \lfloor \frac{l+r}{2} \rfloor + 1, r)) & \text{sicer} \end{cases}$$

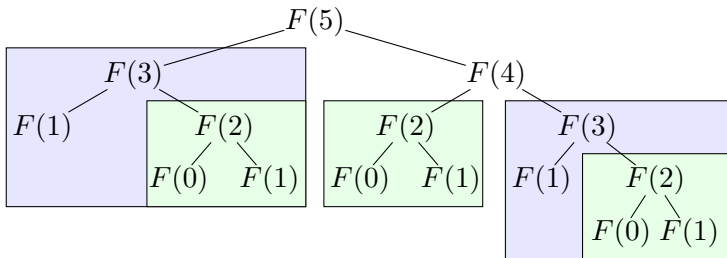

- Podproblemi so med seboj povsem ločeni

Deli in vladaj vs. dinamično programiranje

- Dinamično programiranje: Fibonaccijevo zaporedje

$$F(n) = \begin{cases} n, & \text{če } n \leq 1; \\ F(n-2) + F(n-1) & \text{sicer} \end{cases}$$

- Podproblemi se prekrivajo (in podvajajo)

Dinamično programiranje

- Izhodišče: rekurzivni razcep problema na podprobleme
- Pristop po metodi »od zgoraj navzdol«
 - rekurzija + memoizacija
 - ko podproblem rešimo, si shranimo njegov rezultat
 - pred rekurzivnim klicem preverimo, ali smo podproblem že rešili
 - če smo ga, uporabimo shranjeni rezultat
- Pristop po metodi »od spodaj navzgor«
 - iteracija
 - podprobleme rešujemo v takšnem vrstnem redu, da bomo pri reševanju vsakega podproblema P imeli na voljo rešitve vseh podproblemov, od katerih je P odvisen

0/1-nahrbtnik

Vhod

- prostornina nahrbtnika (V)
- število predmetov (n)
- prostornine predmetov (v_0, \dots, v_{n-1})
- cene predmetov (c_0, \dots, c_{n-1})

Izhod

- množica $I \subseteq \{0, \dots, n-1\}$, tako da je
 - $\sum_{i \in I} v_i \leq V$
 - $C = \sum_{i \in I} c_i$ maksimalna
- včasih nas zanima samo skupna cena predmetov v optimalno napolnjenem nahrbtniku (C)

Primer

Vhod

- $V = 10$
- $n = 4$
- $v_i: 3, 2, 5, 4$
- $c_i: 9, 6, 7, 8$

Izhod

- $I = \{0, 1, 3\}$
- $C = 23$

Rekurzivni razcep

- Polnimo nahrbtnik prostornine V
- Osredotočimo se na prvi predmet (prostornina v_0 , cena c_0)
- Možnost 1 (na voljo v vsakem primeru)
 - prvega predmeta ne dodamo v nahrbtnik
 - v tem primeru moramo optimalno napolniti nahrbtnik prostornine V s predmeti $1, 2, \dots, n - 1$
- Možnost 2 (na voljo samo v primeru $v_0 \leq V$)
 - prvi predmet dodamo v nahrbtnik
 - v tem primeru moramo optimalno napolniti nahrbtnik prostornine $V - v_0$ s predmeti $1, 2, \dots, n - 1$
- Izberemo boljšo od teh dveh možnosti
 - tisto, ki nam dá večjo skupno ceno predmetov v nahrbtniku

Rekurzivni razcep

- Opisana strategija deluje za vsak predmet (ne samo za prvega)
- No, ko nam zmanjka predmetov, je cena optimalnega nahrbtnika enaka 0
- Naj bo $C(i, v)$ cena nahrbtnika prostornine v , ki ga optimalno napolnimo s predmeti $i, i + 1, \dots, n - 1$
- Iščemo torej $C(0, V)$

Rekurzivni razcep

- Robni primer

$$C(n, v) = 0 \text{ (za poljuben } v)$$

- Možnost 1 (v vsakem primeru): predmeta i ne dodamo

$$C_{\text{ne}}(i, v) = C(i + 1, v)$$

- Možnost 2 (samo, če je $v_i \leq v$): predmet i dodamo

$$C_{\text{da}}(i, v) = c_i + C(i + 1, v - v_i)$$

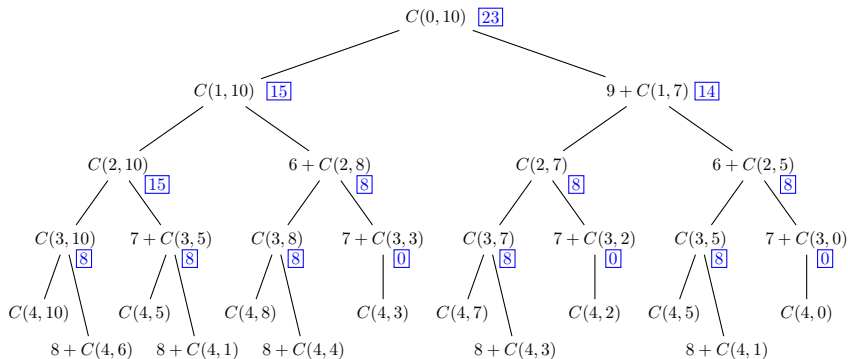
- Izberemo boljšo od obeh možnosti

$$C(i, v) = \begin{cases} C_{\text{ne}}(i, v), & \text{če obstaja samo možnost 1;} \\ \max(C_{\text{ne}}(i, v), C_{\text{da}}(i, v)), & \text{če obstajata obe možnosti} \end{cases}$$

Rekurzivni razcep

$$C(i, v) = \begin{cases} 0, & \text{če } i = n; \\ C(i + 1, v), & \text{če } i < n \text{ in } v_i > v; \\ \max(C(i + 1, v), c_i + C(i + 1, v - v_i)), & \text{če } i < n \text{ in } v_i \leq v \end{cases}$$

Drevo v našem primeru

Izhodiščna rešitev (od zgoraj navzdol)

- Formulo lahko neposredno prepisemo v rekurzivno funkcijo

function NAHRBTNIK($V, n, \langle v_0, \dots, v_{n-1} \rangle, \langle c_0, \dots, c_{n-1} \rangle$)

function NAHRBTNIKR(i, v)

if $i = n$ **then**

return 0

$C_{ne} \leftarrow$ NAHRBTNIKR($i + 1, v$)

$C_{da} \leftarrow C_{ne}$

if $v_i \leq v$ **then**

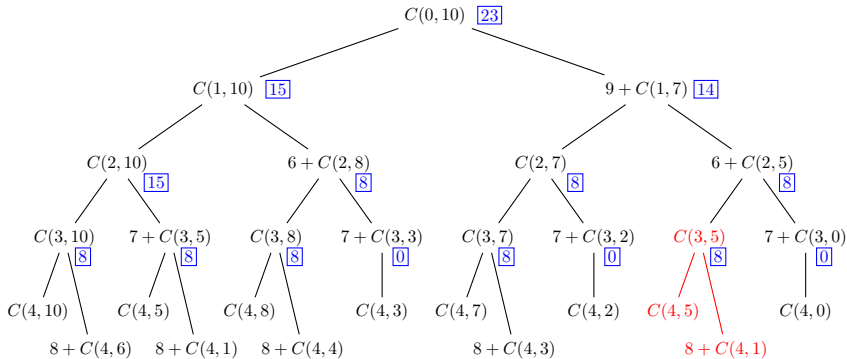
$C_{da} \leftarrow c_i +$ NAHRBTNIKR($i + 1, v - v_i$)

return $\max(C_{ne}, C_{da})$

return NAHRBTNIKR(0, V)

Podvajanje podproblemov

- Ker lahko isto vsoto prostornin pridobimo na več različnih načinov, se bodo nekateri podproblemi podvajali

Rešitev z memoizacijo

- Pripravimo si tabelo D za shranjevanje že izračunanih vrednosti funkcije $C(i, v)$
- Tabela je velika $(n + 1) \times (V + 1)$
 - lahko tudi $n \times (V + 1)$, saj so vrednosti $C(n, \cdot)$ enake 0 in jih ni treba pomniti
- $D[i, v]$
 - hrani že izračunano vrednost $C(i, v)$
 - ima vrednost -1 , če $C(i, v)$ še nismo izračunali
- Na začetku klica funkcije preverimo $D[i, v]$
 - če je $D[i, v] \geq 0$, vrnemo kar $D[i, v]$
 - sicer izračunamo $C(i, v)$ in rezultat shranimo v $D[i, v]$

Rešitev z memoizacijo

```
function NAHRBTNIK-MEMO( $i, v$ )  
  if  $i = n$  then  
    return 0  
  if  $D[i, v] \geq 0$  then  
    return  $D[i, v]$   
   $C_{ne} \leftarrow$  NAHRBTNIK-MEMO( $i + 1, v$ )  
   $C_{da} \leftarrow C_{ne}$   
  if  $v_i \leq v$  then  
     $C_{da} \leftarrow c_i +$  NAHRBTNIK-MEMO( $i + 1, v - v_i$ )  
   $D[i, v] \leftarrow \max(C_{ne}, C_{da})$   
  return  $D[i, v]$ 
```

Pomnjenje izračunanih rezultatov

0											23
1							14				15
2					8		8	8			15
3	0		0	0		8		8	8		8
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

v

- $C(0, 10) = \max(C(1, 10), 9 + C(1, 10 - 3))$
- Ko bomo drugič prispeli do $C(3, 5)$, bo rezultat že izračunan

Računska zahtevnost

- Sprehod po vseh podmnožicah
 - 2^n podmnožic množice predmetov
 - $O(n)$ za vsako
 - skupaj $O(2^n n)$
- Osnovna rekurzivna rešitev
 - drevo ima kvečjemu $2^{n+1} - 1$ vozlišč
 - skupaj $O(2^n)$
- Rešitev z memoizacijo
 - vsak element tabele izračunamo kvečjemu po enkrat
 - $O(nV)$ elementov
 - $O(1)$ za izračun vsakega elementa
 - skupaj $O(nV)$

Mar ni 0/1-nahrbtnik NP-poln?

Mar ni $O(nV)$ polinomska časovna zahtevnost?

Mar ni 0/1-nahrbtnik NP-poln?

Mar ni $O(nV)$ polinomska časovna zahtevnost?

- Ne!
- Za zapis prostornine nahrbtnika zadošča $\lceil \lg V \rceil$ bitov
- Časovna zahtevost je potemtakem $O(2^{b(V)}n)$, kjer je $b(V)$ dvojiška predstavitev prostornine
- Takšni časovni zahtevnosti včasih rečemo **psevdopolinomska**
- V resnici je seveda **eksponentna**

Rešitev po metodi »od spodaj navzgor«

- Memoizacijsko tabelo lahko polnimo tudi **iterativno**
- Za $D[.,.]$ velja ista formula kot za $C(.,.)$

$$D[i, v] = \begin{cases} 0, & \text{če } i = n; \\ D[i + 1, v], & \text{če } i < n \text{ in } v_i > v; \\ \max(D[i + 1, v], c_i + D[i + 1, v - v_i]), & \text{če } i < n \text{ in } v_i \leq v \end{cases}$$

- Vrstico $D[n, :]$ nastavimo na 0
- $D[i, v]$ za $i < n$ računamo po padajočem i in naraščajočem v
- Na ta način bosta ob vsakem izračunu $D[i, v]$ rezultata obeh sestavnih delov ($D[i + 1, v]$) in ($D[i + 1, v - v_i]$) že znana

Rešitev po metodi »od spodaj navzgor«

```
function NAHRBTNIK-ITER( $V, n, \langle v_0, \dots \rangle, \langle c_0, \dots \rangle$ )  
  izdelaj tabelo  $D$  velikosti  $(n + 1) \times (V + 1)$   
   $D[n, :] \leftarrow 0$   
  for  $i \leftarrow n - 1$  downto  $0$  do  
    for  $v \leftarrow 0$  to  $V$  do  
       $C_{ne} \leftarrow D[i + 1, v]$   
       $C_{da} \leftarrow C_{ne}$   
      if  $v_i \leq v$  then  
         $C_{da} \leftarrow c_i + D[i + 1, v - v_i]$   
       $D[i, v] \leftarrow \max(C_{ne}, C_{da})$   
  return  $D[0, V]$ 
```

Rešitev po metodi »od spodaj navzgor«

- Napolnimo celotno tabelo
- $O(nV)$

0	0	0	6	9	9	15	15	17	17	23	23
1	0	0	6	6	8	8	14	14	14	15	15
2	0	0	0	0	8	8	8	8	8	15	15
3	0	0	0	0	8	8	8	8	8	8	8
4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Primerjava obeh pristopov

Rekurzija + memoizacija

- Vrednosti $D[i, v]$ se računajo po potrebi (izračunajo se samo tiste vrednosti, ki prispevajo h končnemu rezultatu)
- Dodatno delo zaradi rekurzije
- Veliko »skakanja« po tabeli (več zgrešitev v predpomnilniku)

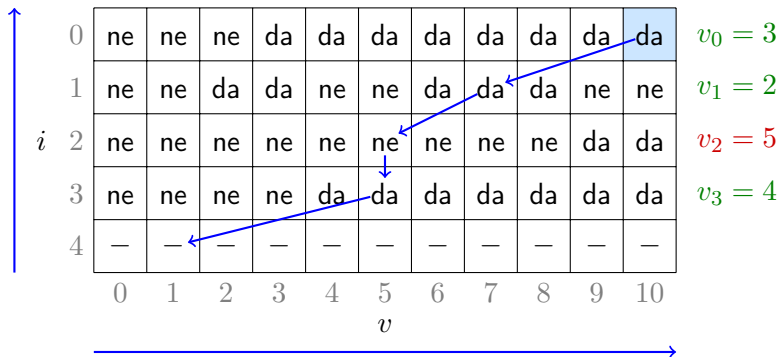
Iteracija

- Izračuna se celotna tabela D (tudi vrednosti, ki ne prispevajo ničesar h končnemu rezultatu)
- Iteracija je cenejša od rekurzije
- Manj »skakanja« po tabeli (manj zgrešitev v predpomnilniku)

Če nas zanimajo tudi izbrani predmeti (ne zgolj skupna cena)

- Poleg tabele D vzdržujemo še enako veliko tabelo odločitev Z
- Če je $D[i, v] = D[i + 1, v]$, nastavimo $Z[i, v] \leftarrow$ ne
 - predmeta i ne vzemi
- Če je $D[i, v] = c_i + D[i + 1, v - v_i]$, nastavimo $Z[i, v] \leftarrow$ da
 - predmet i vzemi
- Pričnemo v celici $Z[0, V]$ in s sledenjem odločitev rekonstruiramo indekse izbranih predmetov
- Postopek lahko vključimo tako v rekurzivno kot v iterativno rešitev

Če nas zanimajo tudi izbrani predmeti (ne zgolj skupna cena)

Če nas zanimajo tudi izbrani predmeti (ne zgolj skupna cena)

```
function NAHRBTNIK-PREDMETI( $V, n, \langle v_0, \dots \rangle, \langle c_0, \dots \rangle$ )  
  izdelaj tabelo  $D$  velikosti  $(n + 1) \times (V + 1)$   
  izdelaj tabelo  $Z$  velikosti  $(n + 1) \times (V + 1)$   
   $D[n, :] \leftarrow 0$   
  for  $i \leftarrow n - 1$  downto  $0$  do  
    for  $v \leftarrow 0$  to  $V$  do  
       $C_{\text{ne}} \leftarrow D[i + 1, v]$   
       $D[i, v] \leftarrow C_{\text{ne}}$   
       $Z[i, v] \leftarrow \text{ne}$   
      if  $v_i \leq v$  then  
         $C_{\text{da}} \leftarrow c_i + D[i + 1, v - v_i]$   
        if  $C_{\text{da}} > C_{\text{ne}}$  then  
           $D[i, v] \leftarrow C_{\text{da}}$   
           $Z[i, v] \leftarrow \text{da}$   
  return  $\langle D[0, V], \text{NAHRBTNIK-REKONSTRUIRAJ}(Z, V, n) \rangle$ 
```

Če nas zanimajo tudi izbrani predmeti (ne zgolj skupna cena)

```
function NAHRBTNIK-REKONSTRUIRAJ( $Z, V, n$ )  
   $I \leftarrow \emptyset$   $\triangleright$  indeksi izbranih predmetov  
   $v \leftarrow V$   
  for  $i \leftarrow 0$  to  $n - 1$  do  
    izbira  $\leftarrow Z[i, v]$   
    if izbira = da then  
       $I \leftarrow I \cup \{i\}$   
       $v \leftarrow v - v_i$   
  return  $I$ 
```

Prostorsko varčna različica

- Poraba prostora je tudi $O(nV)$
- Če nas zanima samo skupna cena, lahko porabo prostora pri iterativni različici zmanjšamo na $O(V)$
- Izračun celice v vrstici i je odvisen zgolj od celic v vrstici $i + 1$

Prostorsko varčna različica

```
function NAHRBTNIK-ITER-VARČEN( $V, n, \dots$ )  
  izdelaj tabeli  $D$  in  $E$  velikosti  $V + 1$   
   $D[:]$   $\leftarrow 0$   
  for  $i \leftarrow n - 1$  downto  $0$  do  
    for  $v \leftarrow 0$  to  $V$  do  
       $C_{ne} \leftarrow D[v]$   
       $C_{da} \leftarrow C_{ne}$   
      if  $v_i \leq v$  then  
         $C_{da} \leftarrow c_i + D[v - v_i]$   
       $E[v] \leftarrow \max(C_{ne}, C_{da})$   
   $D \leftarrow E$   
  return  $D[V]$ 
```

Dinamično programiranje in optimizacijski problemi

- **Optimalna podstruktura**
 - optimalna rešitev problema je sestavljena iz optimalnih rešitev podproblemov
- **Prekrivajoči se podproblemi**
 - isti podproblem se lahko večkrat pojavi, zato shranjujemo rezultate že izračunanih podproblemov ali pa jih rešujemo v takšnem vrstnem redu, da vsakega rešimo le enkrat

Deli in vladaj

- Optimalna podstruktura?
 - DA
- Prekrivajoči se podproblemi?
 - NE, rešujemo jih povsem neodvisno drug od drugega

Požrešna metoda

- Požrešne algoritme običajno implementiramo iterativno (»od spodaj navzgor«), a to ne bi bilo nujno
 - izbiranje intervalov: izberi prvi interval, nato pa rekurzivno izberi še ostale
- Optimalna podstruktura?
 - DA
- Prekrivajoči se podproblemi?
 - NE
- Posebnost
 - pri vsakem rekurzivnem razcepu izvršimo samo požrešno izbiro (npr. izberi nekonflikten interval, ki se prvi konča)
 - ostane nam samo en podproblem (npr. izbira ostalih intervalov)

Najdaljše naraščajoče podzaporedje (NNP)

Vhod

- zaporedje n števil $(a_0, a_1, \dots, a_{n-1})$

Izhod

- najdaljše zaporedje indeksov $0 \leq i_1 < i_2 < \dots < i_\ell \leq n - 1$, tako da je $a_{i_1} < a_{i_2} < \dots < a_{i_\ell}$
- včasih nas zanima samo maksimalni ℓ

Primer

Vhod

i	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
a_i	130	50	70	120	20	80	60	110	40	90

Izhod

- $d = 4$
- $I = \langle 1, 2, 5, 7 \rangle$ ali $I = \langle 1, 2, 5, 9 \rangle$

Osnovna ideja

- Naj bo $\ell(i)$ dolžina NNP, ki se prične na indeksu i
- Robni primer
 - $\ell(n) = 0$
- Kako izračunamo $\ell(i)$ za $i < n$?
 - pričnemo na indeksu i (to je prvi člen NNP)
 - obravnavamo vse možne podaljške (vse $j > i$, tako da je $a_j > a_i$)
 - za vsak tak j izračunamo $\ell(j)$
 - izračunamo maksimum vseh dobljenih rezultatov in prištejemo 1

Osnovna ideja

$$\ell(i) = \begin{cases} 0, & \text{če } i = n; \\ 1 + \max\{\ell(j) \mid j > i \wedge a_j > a_i\} & \text{sicer} \end{cases}$$

- »Globalni« ℓ dobimo kot maksimum $\ell(i)$, saj ne vemo vnaprej, kje se NNP prične

$$\ell = \max_{i=0}^{n-1} \ell(i)$$

Primer za vhodno zaporedje $\langle 13, 5, 7, 12 \rangle$

i	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
a_i	130	50	70	120	20	80	60	110	40	90
$\ell(i)$	1	4	3	1	3	2	2	1	2	1

$$\ell(0) = 1 + \max \emptyset$$

$$\ell(1) = 1 + \max\{\ell(2), \ell(3), \ell(5), \ell(6), \ell(7), \ell(9)\}$$

$$\ell(2) = 1 + \max\{\ell(3), \ell(5), \ell(7), \ell(9)\}$$

...

- Vidimo, da se podproblemi ponavljajo
- $\ell(5)$ izračunamo tako pri $\ell(1)$ kot pri $\ell(2)$

Enostavnejša formulacija

- Na začetek zaporedja dodamo $-\infty$ in tako NNP »prisilimo«, da se začne na indeksu 0

$$\ell(i) = \begin{cases} 0, & \text{če } i = n + 1; \\ 1 + \max\{\ell(j) \mid j > i \wedge a_j > a_i\} & \text{sicer} \end{cases}$$
$$\ell = \ell(0) - 1$$

i	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
a_i	$-\infty$	130	50	70	120	20	80	60	110	40	90
$\ell(i)$	5	1	4	3	1	3	2	2	1	2	1

Rekurzija z memoizacijo

- Tabela A naj hrani zaporedje $a_0 = -\infty, a_1, \dots, a_n$
- Pripravimo si memoizacijsko tabelo D velikosti $n + 2$ in elemente inicializiramo na -1
- Na začetku (takoј za obravnavo robnega primera) preverimo, ali je $D[i] \geq 0$
- Če je, vrnemo kar $D[i]$
- Sicer izračunamo $\ell(i)$ in rezultat shranimo v $D[i]$

Rekurzija z memoizacijo

```
function NNP-MEMO( $i$ )  
  if  $i = n + 1$  then  
    return 0  
  if  $D[i] \geq 0$  then  
    return  $D[i]$   
   $m \leftarrow 0$   
  for  $j \leftarrow i + 1$  to  $n$  do  
    if  $A[j] > A[i]$  then  
       $m \leftarrow \max(m, \text{NNP-MEMO}(j))$   
   $D[i] \leftarrow m + 1$   
  return  $D[i]$ 
```

- Funkcijo pokličemo kot NNP-MEMO(0)
- Končni rezultat je $D[0] - 1$

Časovna zahtevnost

- Za vsak $i \in \{0, \dots, n\}$ izračunamo $\ell(i)$ natanko enkrat
- Izračun $\ell(i)$ za vsak i terja $O(n)$ časa
- Skupaj $O(n^2)$

Iterativna rešitev

- Tabela D hrani vrednosti $\ell(\cdot)$

$$D[i] = \begin{cases} 0, & \text{če } i = n + 1; \\ 1 + \max\{D[j] \mid j > i \wedge a_j > a_i\} & \text{sicer} \end{cases}$$

- Če elemente tabele D računamo od desne proti levi, bodo pri računanju $D[i]$ vsi sestavni deli izračuna že na voljo
- Časovna zahtevnost je spet $O(n^2)$

Iterativna rešitev

function NNP-ITER($A = \langle a_0, \dots, a_{n-1} \rangle$)

▷ *Predpostavka:* $A[0] = -\infty$

◁

ustvari tabelo D velikosti $n + 2$

$D[n + 1] \leftarrow 0$

for $i \leftarrow n$ **downto** 0 **do**

$m \leftarrow 0$

for $j \leftarrow i + 1$ **to** n **do**

if $A[j] > A[i]$ **then**

$m \leftarrow \max(m, D[j])$

$D[i] \leftarrow m + 1$

return $D[0] - 1$

Kako pridobimo NNP (ne pa zgolj ℓ)?

- Vzdržujemo še tabelo Z , ki za vsak i podaja njegovega naslednika v NNP, ki se prične na indeksu i

$$Z[i] = \begin{cases} -1, & \text{če } i = n + 1; \\ \arg \max_j \{D[j] \mid j > i \wedge a_j > a_i\} & \text{sicer} \end{cases}$$

- Indekse členov NNP pridobimo tako, da pričnemo z indeksom 0 in sledimo verigi $i \leftarrow Z[i]$

$i \leftarrow 0$

while $i \neq -1$ **do**

if $i > 0$ **then**

 PRINT($i - 1$)

$i \leftarrow Z[i]$

Učinkovitejši pristop

- Bi lahko potovali po zaporedju od leve proti desni in pri tem hranili **vs**a naraščajoča podzaporedja (NP) do trenutnega indeksa?
- Potem bi seveda zlahka dobili najdaljše NP

Primer

a_i	NP dolžine 1	NP dolžine 2	NP dolžine 3
13	$\langle 13 \rangle$		
5	$\langle 13 \rangle, \langle 5 \rangle$		
7	$\langle 13 \rangle, \langle 5 \rangle, \langle 7 \rangle$	$\langle 5, 7 \rangle$	
12	$\langle 13 \rangle, \langle 5 \rangle, \langle 7 \rangle, \langle 12 \rangle$	$\langle 5, 7 \rangle, \langle 5, 12 \rangle, \langle 7, 12 \rangle$	$\langle 5, 7, 12 \rangle$

- Na ta način dobimo celo eksponentno časovno zahtevnost, k sreči pa ...

Opažanje 1

- Med vsemi NP iste dolžine lahko ohranimo samo tisto, ki ima najmanjši zadnji člen
- Takšno zaporedje je najobetavnejše
 - ima največ možnosti za rast pri nadaljnjem prehodu po vhodnem zaporedju
- Zaporedje $\langle 10, 20 \rangle$ je obetavnejše kot $\langle 10, 30 \rangle$
 - če bomo lahko podaljšali zaporedje $\langle 10, 30 \rangle$, bomo lahko podaljšali tudi zaporedje $\langle 10, 20 \rangle$
 - obratno ni nujno res
 - zato ohranimo samo $\langle 10, 20 \rangle$

Opažanje 2

- Zadnji člen NP dolžine k je manjši ali enak predzadnjemu členu NP dolžine $k + 1$
- Naj bo Z_k NP dolžine k , Z_{k+1} pa NP dolžine $k + 1$
- Prvih k členov zaporedja Z_{k+1} tvori NP dolžine k
- Če bi bil $Z_{k+1}[k - 1] < Z_k[k - 1]$, bi lahko podzaporedje $Z_{k+1}[0 : k - 1]$ proglasili za novo NP Z'_k dolžine k , ki bi bilo obetavnejše kot Z_k

Opažanje 3

- Zadnji členi NP naraščajočih dolžin tvorijo strogo naraščajoče zaporedje
- Neposredno sledi iz opažanja 2 in iz dejstva, da so vsa NP strogo naraščajoča

Opažanje 4

- Naj bodo Z_1, Z_2, \dots, Z_d NP dolžin $1, 2, \dots, d$
- Naj bo z_i zadnji člen zaporedja Z_i (za $i \in \{1, \dots, d\}$)
 - spomnimo se, da velja $z_1 < z_2 < \dots < z_d$
- Recimo, da smo v vhodnem zaporedju pravkar prebrali element a
- Če je $a > z_d$, potem zaporedje Z_d podaljšamo z elementom a in dobimo NP dolžine $d + 1$
- Zaporedja Z_k dolžine $k < d$ nima smisla podaljšati z elementom a , ker bomo dobili zaporedje dolžine $k + 1$, ki je manj obetavno od obstoječega zaporedja Z_{k+1}

Opažanje 5

- Če je $z_k < a < z_{k+1}$, potem zaporedje Z_k podaljšamo z elementom a in nastalo zaporedje Z'_{k+1} proglašimo za novo NP dolžine $k + 1$
- Z'_{k+1} je obetavnejše od Z_{k+1}
- Zaporedja Z_ℓ dolžine $\ell < k$ nima smisla podaljšati z elementom a , saj bi dobili manj obetavno zaporedje dolžine $\ell + 1$ od obstoječega $Z_{\ell+1}$
- Če je $a < z_1$, potem element a proglašimo za novo zaporedje dolžine 1

Posodabljanje NP z elementom a

a_i	NP dolž. 1	NP dolž. 2	NP dolž. 3	NP dolž. 4
5	$\langle 5 \rangle$			
7	$\langle 5 \rangle$	$\langle 5, 7 \rangle$		
8	$\langle 5 \rangle$	$\langle 5, 7 \rangle$	$\langle 5, 7, 8 \rangle$	
2	$\langle 2 \rangle$	$\langle 5, 7 \rangle$	$\langle 5, 7, 8 \rangle$	
3	$\langle 2 \rangle$	$\langle 2, 3 \rangle$	$\langle 5, 7, 8 \rangle$	
4	$\langle 2 \rangle$	$\langle 2, 3 \rangle$	$\langle 2, 3, 4 \rangle$	
6	$\langle 2 \rangle$	$\langle 2, 3 \rangle$	$\langle 2, 3, 4 \rangle$	$\langle 2, 3, 4, 6 \rangle$

Opažanje 6

- Zadošča, da hranimo samo zadnje elemente NP posameznih dolžin
- Odločamo se samo na podlagi zadnjih členov zaporedij
- Kopiranje zaporedja Z_k v prvih k členov zaporedja Z_{k+1} ne vpliva na zadnji element zaporedja Z_{k+1} (ta se vedno nastavi na trenutno obravnavani element)

Iskanje dolžine NNP

```
function DOLŽINA-NNP( $\langle a_0, a_1, \dots, a_{n-1} \rangle$ )  
   $d \leftarrow 0$   
  for  $i \leftarrow 0$  to  $n - 1$  do  
    if  $d = 0 \vee a_i > z_d$  then  
       $d \leftarrow d + 1$   
       $z_d \leftarrow a_i$   
    else  
      poišči najmanjši  $k$ , tako da je  $a_i \leq z_k$   
       $z_k \leftarrow a_i$   
  return  $d$ 
```

Časovna zahtevnost

- Zadnji členi NNP (z_1, \dots, z_d) so naraščajoče urejeni
- Najmanjši k z lastnostjo $a_i \leq z_k$ lahko zato poiščemo z bisekcijo
- $O(n)$ obhodov zanke
- $O(\log n)$ za vsak obhod
- skupaj $O(n \log n)$

Iskanje NNP

- Če želimo poiskati NNP (ne samo njegovo dolžino), vzdržujemo še tabeli I in P
- $I[k]$: indeks zadnjega člena NP dolžine k v vhodnem zaporedju
- $P[i]$: indeks predhodnika člena, ki se v vhodnem zaporedju nahaja na indeksu i
- Zadnji člen NNP je $a_{I[d]}$, nato pa sledimo verigi predhodnikov

Iskanje NNP

i	a_i	z	I	$P[i]$
0	130	$\langle 130 \rangle$	$\langle 0 \rangle$	—
1	50	$\langle 50 \rangle$	$\langle 1 \rangle$	—
2	70	$\langle 50, 70 \rangle$	$\langle 1, 2 \rangle$	1
3	120	$\langle 50, 70, 120 \rangle$	$\langle 1, 2, 3 \rangle$	2
4	20	$\langle 20, 70, 120 \rangle$	$\langle 4, 2, 3 \rangle$	—
5	80	$\langle 20, 70, 80 \rangle$	$\langle 4, 2, 5 \rangle$	2
6	60	$\langle 20, 60, 80 \rangle$	$\langle 4, 6, 5 \rangle$	4
7	110	$\langle 20, 60, 80, 110 \rangle$	$\langle 4, 6, 5, 7 \rangle$	5
8	40	$\langle 20, 40, 80, 110 \rangle$	$\langle 4, 8, 5, 7 \rangle$	4
9	90	$\langle 20, 40, 80, 90 \rangle$	$\langle 4, 8, 5, 9 \rangle$	5

Red arrows indicate parent pointers from $P[i]$ to $P[P[i]]$ for $i=1, 2, 5, 8, 9$.